

Nr 4.

Av herr **Ekman, Carl Gustaf**, och herr **Rosén**, *angående skrivelse till Konungen i fråga om avskaffande av de kungliga svenska riddarordnarna m. m.*

Till en demokratisk utveckling hör ovedersägligen att befria samhället från den trafik med yttre utmärkelsetecken, som i så stor utsträckning florerat under ett klassprivilegerande statskick.

I denna trafik ingår, som känt, främst det s. k. ordensväsendet. Rörande vilken roll på gott och ont, som denna företeelse spelat, göra sig visserligen alltjämt skiljaktiga meningar gällande. Enligt undertecknades åsikt synes emellertid någon tvekan rörande ordensväsendets oförenlighet med en folklig självstyrelses ledande grundsatser icke förefinnas. Och den hänvisning till dess betydelse i det internationella umgänget, som i regel utgjort försvarets för ordensväsendets bibehållande sista resurs, torde vid en blick på förhållandena i Europa icke längre behöva tillmätas någon avsevärd betydelse.

Utan att närmare utveckla alla de skäl, som vid denna frågas föregående behandling anförts för ordensväsendets avskaffande, torde det vara tillräckligt hänvisa till att beslut därom enligt röstsiffrorna i riksdagen tidigare kommit till stånd, om icke den förutvarande förstakammarmajoriteten däremot rest ett bestämt motstånd. Vi inskränka oss därför till att hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, det täcktes Kungl. Maj:t taga i övervägande, huruvida icke de kungliga svenska riddarordnarna och med dem i samband stående medaljer böra avskaffas.

Stockholm den 12 januari 1920.

Carl Ekman.

Gustav Rosén.

Tryckt hos P. Palmquists Aktiebolag, Stockholm, 1920.
